opusdei.org

Evangeli del diumenge de la setmana II de Pasqua (B): “Hem vist el Senyor!”

Evangeli i comentari del Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia. “Porta el dit aquí i mira’m les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis incrèdul, sigues creient”. La fe és un regal que hem de conrear i practicar amb obres diàries, és el do dels veritables enamorats del Senyor.

Evangeli (*Jn* 20, 19-31)

Al capvespre d'aquell mateix dia –que era el primer de la setmana, el diumenge–, els deixebles, per por dels jueus, tenien tancades les portes del lloc on es trobaven. Jesús va arribar, es posà al mig i els digué:

—Pau a vosaltres.

Dit això, els va mostrar les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir:

—Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.

Llavors va alenar damunt d'ells i els digué:

—Rebeu l'Esperit Sant. A qui perdonareu els pecats, li quedaran perdonats; a qui els retindreu, li quedaran retinguts.

Quan vingué Jesús, Tomàs, un dels Dotze, l'anomenat Bessó, no era allà amb els altres deixebles. Ells li van dir:

—Hem vist el Senyor.

Però ell els contestà:

—Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no fico el dit a la ferida dels claus i no li poso la mà dins el costat, jo no creuré pas.

Al cap de vuit dies, els deixebles es trobaven altra vegada en aquell mateix lloc, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús va arribar, es posà al mig i els digué:

—Pau a vosaltres.

Després diu a Tomàs:

—Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis incrèdul, sigues creient.

Tomàs li va respondre:

—Senyor meu i Déu meu!

Jesús li diu:

—Perquè m’has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist!

Jesús va fer en presència dels seus deixebles molts altres senyals que no es troben escrits en aquest llibre. Els que hi ha aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, creient, tingueu vida en el seu nom.

Comentari

El Diumenge de Resurrecció Jesús es va manifestar als deixebles, que estaven reclosos per temor, per omplir-los d'alegria i enviar-los a

anunciar la Bona Nova com el Pare l'envià a Ell. El Senyor els mostra les seves nafres glorioses com a proves palpables del seu triomf i els desitja la pau, que és “el do preciós que Crist ofereix als seus deixebles després d'haver passat a través de la mort i els inferns”, explica el Papa Francesc. És el fruit de la victòria de l'amor de Déu sobre el mal, és el fruit del perdó” [1].

L'Evangeli d'aquest segon diumenge del Temps de Pasqua explica que el deixeble Tomàs no estava amb els altres en aquella ocasió. Quan torna, no creu en el testimoniatge jubilós de tots: “Hem vist el Senyor!”. Ho atribueix potser a una experiència interna o a un deliri col·lectiu. Tomàs exigeix alguna cosa més que el testimoni apostòlic i demana signes evidents per creure i canviar de vida. Al diumenge següent, Jesús va tornar a mostrar-se. “Potser tu també escoltes en aquest moment el retret

adreçat a Tomàs —va escriure sant Josepmaria–: *porta el dit aquí, i mira les meves mans. Porta la mà i posa-la al meu costat, i no siguis més incrèdul, sinó fidel*; i, amb l'Apòstol, sortirà de la teva ànima amb una sincera contrició, aquell crit: *Senyor meu i Déu meu!*, us reconec definitivament com a Mestre, i ja per sempre —amb el vostre auxili— atresoraré les vostres ensenyances i m'esforçaré a seguir-les amb lleialtat" [2].

En aquest diumenge de la Divina Misericòrdia, comentava el Papa Francesc: "entrant en el misteri de Déu a través de les nafres comprenem que la misericòrdia no és una entre altres qualitats seves, sinó el batec mateix del seu cor. I llavors, com Tomàs, no vivim més com a deixebles insegurs, devots però vacil·lants, sinó que ens convertim també en veritables enamorats del Senyor" [3].

És natural que sentim l'anhel de Tomàs —voler veure i palpar Jesús—, perquè coneixem a través dels nostres sentits corporals. Per això ens preguntem amb el Papa, “com assaborir aquest amor, com tocar avui amb la mà la misericòrdia de Jesús? Ens ho suggereix l'Evangeli, quan posa en evidència que la mateixa nit de Pasqua (cf. v. 19), el primer que va fer Jesús amb prou feines ressuscitat va ser donar l'Esperit per perdonar els pecats. Per experimentar l'amor cal passar aquí: deixar-se perdonar” [4].

També podem sentir com adreçada a nosaltres l'última benaurança que va pronunciar Jesús a la terra, provocada pel desconfiat Tomàs: “Feliços els qui creuran sense haver vist!”. La fe, la confiança en Déu sense proves cridaneres, és una felicitat, un do que hem de demanar humilment: “augmenta'ns la fe!” (*Lc* 17, 5). És un regal que hem de

cultivar i practicar amb obres diàries, perquè “qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i encara en farà de més grans, perquè jo me’n vaig al Pare. I tot allò que demanareu en nom meu, jo ho faré; així el Pare serà glorificat en el Fill” (*Jn* 14, 12-14). Per això deia sant Josepmaria, “Déu és el de sempre. — Homes de fe, fan falta: i es renovaran els prodigis que llegim en la santa Escriptura” [5].

---

[1] Papa Francesc, *Regina Coeli*, II Diumenge de Pasqua 2013.

[2] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*, 145.

[3] Papa Francesc, *Homilia*, Missa 2 Diumenge de Pasqua 2018.

[4] Ibidem.

[5] Sant Josepmaria, *Camí*, 586.

Pablo M. Edo // Min An - Pexels

pdf | document generat automàticament des de https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-setmana-ii-de-pasqua-b-hem-vist-el-senyor/ (23/06/2025)